

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoPr/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912211708
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912211708.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa B.T. Transport s. r. o., so sídlom Piaristická 6, Trenčín, IČO: 36 331 171, zast. agner & partners, s.r.o. Advokátska kancelária, Špitálska 10, Bratislava, IČO: 36 722 758, proti odporcovi B. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. X, P. A., zast. Mgr. Vierou Kadášová - advokátka, s.r.o., Železničná 1877, Rimavská Sobota, IČO: 47 247 85,1 o zaplatenie 7704,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 25. januára 2016, č. k.: 7Cpr/1/2013-224, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 6.212,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 6.212,98 € od 14. 08. 2012 do zaplatenia zastavil.

Navrhovateľovi uložil povinnosť uhradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.672,52 € a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 462 €, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy 7704,50 € s príslušenstvom. Podaním zo dňa 19. 01. 2016 zoberal navrhovateľ svoj návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 6212,98 € s príslušenstvom späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Späťvzatie odôvodnil tým, že zväzil výšku peňažného plnenia požadovaného od odporcu v tomto konaní a keďže je zrejmé, že priemerný mesačný zárobok odporcu v rozhodujúcom období predstavoval sumu 372,88 eura, štvornásobok jeho priemerného mesačného zárobku predstavuje sumu 1491,52 eura.

Súd podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O. s. p. konanie v časti o zaplatenie sumy 6.212,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 6.212,98 € od 14. 08. 2012 do zaplatenia zastavil. Vzhľadom na to, že odporca so späťvzatím návrhu nesúhlasil, súd konštatoval, že vážne dôvody pre nesúhlas so späťvzatím odporcu neboli dané, nakoľko skutočnosti uvádzané odporcom za také nepovažoval.

Rozhodnutie o trovách odôvodnil podľa § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p. v spojitosti s § 142 ods. 2 O. s. p. o povinnosti navrhovateľa nahradiť odporcovi alikvótnu časť z trov konania uplatnených odporcom spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za 9 úkonov právnej služby po 237,34 eur, 1 úkon právnej služby po 59,34 eur, rež. paušál 7,63 x 10 + DPH 20% a zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ proti druhému výroku. Navrhol uznesenie okresného súdu zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný uhradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1490,38 € a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za

odpor vo výške 283,11 € v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Zároveň požiadal odvolací súd podľa § 214 ods. 3 O.s.p. o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku.

Odvolanie odôvodnil s poukazom na § 205 ods. 2 písm. a) a f) O.s.p.

K prvému odvolaciemu dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. S poukazom na § 167 ods. 2 a § 157 ods. 2 O.s.p. namietal nedostatok odôvodnenia uznesenia prvostupňového súdu. Toto je nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Nie je možné z neho jasne a zrozumiteľne zistiť, ako súd percentuálne kvantifikoval čiastočný úspech odporcu vo veci, na základe ktorého pomerne rozdelil náhradu trov podľa § 142 ods. 2 O.s.p., za aké konkrétne úkony právnej služby bola odporcovi priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, pretože odôvodnenie obsahuje len počet týchto úkonov a z akého dôvodu priznal odporcovi náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za odpor v plnej výške. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 78/05, podľa ktorého súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je právo na odôvodnenie.

K druhému odvolaciemu dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) uviedol, že podľa zaužívanej justičnej praxe je možné percentuálne vyčísliť čiastočný úspech odporcu v podiele 61,28 %. V tejto súvislosti poukázal na to, že uplatňoval nárok na zaplatenie 7704,50 € a následne zobral návrh späť v časti istiny o zaplatenie 6212,98 €. Na základe čiastočného úspechu odporcu mala byť priznaná časť trov právneho zastúpenia vo výške 1670,52 €, avšak vo výroku je uvedená suma 1672,52 €, čo je chyba v písaní.

Uznesenie prvostupňového súdu neobsahuje informáciu, za aké konkrétne úkony právnej služby bola odporcovi priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Súd mal taktiež pomerné rozdelenie trov konania podľa úspechu odporcu použiť aj pri stanovení náhrady trov konania na zaplatenom súdnom poplatku za odpor, čiže pomerná časť týchto trov konania mala predstavovať 61,28 % zo sumy 462 €, t.j. 283,11 €.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p. zrušil.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne. Pokiaľ ide o prvú námietku navrhovateľa, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd odvolací dôvod považuje za opodstatnený, pretože rozhodnutie o trovách konania nie je preskúmateľné, pretože absentujú úkony právnej služby, súd dokonca ani neuviedol právnu normu, podľa ktorej rozhodoval. Aj keď ide o notoricky známu právnu úpravu, je potrebné ju uviesť do rozhodnutia.

Pokiaľ prvostupňový súd aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., v rozhodnutí mal uviesť pomer úspechu a ako k nemu dospel (výpočet).

K druhému odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že aj tento je dôvodný, hoci z iných dôvodov, ako to uvádza v odvolaní navrhovateľ. Prvostupňový súd totiž o trovách konania vôbec nemal rozhodovať. Nebol preto žiadny dôvod. Súd obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne (§ 155 ods. 1). podľa § 167 ods. 2 O.s.p. použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku. O trovách konania súd rozhoduje zásadne rozhodnutím, ktorým konanie vo veci končí. V danom prípade konanie však pokračuje.

V uznesení o zastavení konania iba pre časť uplatneného nároku súd nerozhoduje o trovách konania, pretože takýto postup nemá logiku. Vo svojom dôsledku by skresľoval výsledok konania pre neskoršie zhodnotenie celkového procesného úspechu sporných strán. Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V rozhodovanom prípade konanie ešte nekončí. Zmysel tohto ustanovenia spočíva v tom, že až v okamihu konečného rozhodnutia je zrejmý celkový procesný výsledok konania. Z § 151 ods. 1 O.s.p. súčasne logicky vyplýva, že nie je dôvod oddeľovať rozhodnutie o náhrade trov konania čiastočne

zastaveného konania a zostávajúceho konania vo veci samej. Zvýhodnenie či znevýhodnenie jednej alebo druhej strany (vyplývajúce z pomernej sadzby pre určenie výšky odmeny za zastupovanie) v takejto situácii nemá opodstatnenie. Opačný výklad by poprel zmysel ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. (R 48/2003).

Z tohto dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s odvolacím návrhom navrhovateľa, pokiaľ žiadal zmeniť rozhodnutie prvostupňového súdu a priznať mu náhradu trov konania. Taktiež navrhovateľovi nevyhovelo ani pokiaľ ide o povinnosť oznámiť miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku, ako to žiadal, pretože táto povinnosť sa vzťahuje podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p., resp. § 214 ods. 3 O.s.p. iba na veci, ak odvolací súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, kedy má povinnosť upovedomiť elektronickými prostriedkami účastníka konania alebo jeho zástupcu, ktorý požiadal o doručovanie písomností aj elektronickými prostriedkami (§ 45 ods. 4), o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku. V rozhodovanom prípade odvolací súd nerozhodoval rozsudkom.

Prvostupňový súd tak o trovách celého konania rozhodne až v konečnom rozhodnutí vo veci.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.